

Organizația Pionierilor din România comunistă

The mass organization of pupils, with ages between 7 to 14, was known as the *Pioneers of Romania*. It was founded at the end of the Second World War. Starting with 1947, the Pioneers became part of the U.A.E.R. (Union of Romanian Pupils' Association).

The "Pioneers" system aimed to cultivate the communist training started in kindergarten, through the "*Homeland Falcons*", and to continue it during the school years. The final outcome of that strategy was to render "multilaterally developed" and faithful citizens of the motherland. The oldest organization of pioneers "*The Young Spartacus Pioneers*", dates back to 1922, having its origins, as expected, in the Soviet Union. Similar children organizations were also set up in other countries and some of them are still operating even today.

At the plenary session of the Central Committee of the Romanian Communist Party, the communist officials made the decision to improve the work of the organization, allowing it to have its own governing bodies (pioneer councils at different levels, starting with the National Council of the Organization). Therefore, in November the same year, the organization held the first National Conference and adopted the main statutory documents: *the Rules of the Pioneers' Units and Brigades from the Socialist Republic of Romania and the Regulation of the Pioneers Organization Councils of the Socialist Republic of Romania*. The rules set out rights and obligations, specific uniforms, organisation of standard gatherings and observance of certain ceremonials.

Keywords: Pioneers, pioneers' brigades, perimeter, pioneer's scarf, pioneer's beret, pioneer badges, pioneer groups, brigade leader, group leader, communism.

Organizația de masă a elevilor cu vârsta cuprinsă între 7-14 ani era cunoscută sub numele de pionieri.

Prin pionieri se urmărea educarea comunistă, începută de la grădiniță, prin *Șoimii Patriei*, care, continuată pe băncile școlii, trebuia să dea cetățeni de nădejde ai patriei, „multilateral dezvoltați”, policalificați, tineri îndoctrinați, pricepuți la toate, dar care, tocmai de aceea, nu aveau capacitatea să termine un lucru corect de la început până la sfârșit.

Nu numai noi am avut pionieri. Cea mai veche organizație de pionieri, *Tinerii pionieri Spartacus*, datează din 1922 și s-a constituit, cum era de așteptat, în Uniunea Sovietică, iar în anul 1924 și-a schimbat denumirea în *Organizația de pionieri V. I. Lenin*.

Organizații similare de copii au existat și în alte țări: Republica Democrată Germană (*Micii Pionieri* pentru clasele primare și pentru clasele gimnaziale, *Organizația de pionieri Ernst Thälmann*), China (*Micii Ostași Roșii*), Vietnam (*Ho Și Min, Copiii lui August*), Bulgaria (*Septembriștii*), Polonia (*Organizația Harterilor*), Ungaria (*Micii Toboșari*), Albania (*Pionierii lui Enver Hoxha*), Uniunea Republicii Socialiste Burma (*Program pentru tineret*), Cehoslovacia (*Pionierii Partidului* din Uniunea Tinerilor Socialiști), Indonezia (*Fadjar Harapan*), Mali (*Tinerii Pionieri*), Malawi (*Tinerii Pionieri din Malawi*), Norvegia (*Tinerii Pionieri*), Republica Federativă Iugoslavia (*Uniunea Pionierilor din Iugoslavia*).¹

Oricât ar părea de necrezut, mai există organizații de pionieri în multe țări: Belarus (*Organizația pionierilor din Republica Belarusă*), Belgia (*Pionierii Partidului Muncii din Belgia*), China (*Tinerii Pionieri din China*), Cuba (*Organizația de Pionieri José Martí*), Cipru (*EDON*), Finlanda (*Uniunea Democrată a Pionierilor Finlandezi*), Cehia (*Pionierii de Azi – organizație non-politică pentru petrecerea timpului liber*), Coreea de Nord (*Detășamente de Tineri Pionieri din Uniunea Copiilor Coreeni*), Portugalia (*Pionierii Portugaliei*), Senegal (*Mișcarea Națională a Pionierilor Senegalezi*), Spania (*Pionierii din Partidul Comunist din Bascia*), Siria (*Partidul de Pionieri Baath*), Tajikistan (*Succesorii lui King Somoni*), Statele Unite ale Americii (*Tinerii Pionieri Americani*), Mexic (*Pionierii Asociației „Vicente Lombardo Toledano* din Partidul Popular Socialist), Vietnam (*Ho Și Min*), în Rusia și în Ungaria.

Prima organizație de copii din țara noastră: *Cercetașii României*, datează din 1914, a fost constituită după modelul englez al colonelului Robert Baden-Powell, cel care a organizat

¹ ro.wikipedia.org/wiki/Organizația_Pionierilor

în 1907 primele tabere de cercetași și a scris și prima lucrare de gen (*Scouting for boys – Cercetarea pentru băieți*). *Cercetașii României* au fost desființați printr-un decret regal în 1937 de către Carol al II-lea și înlocuiți cu organizația *Straja Țării*.

Organizația *Pionierii României* a luat ființă la sfârșitul celui de Al Doilea Război Mondial. Din 1947 pionierii au făcut parte din U.A.E.R. (Uniunea Asociațiilor de Elevi din România). Prima revistă dedicată pionierilor, „Înainte”, a apărut în 1945. Între 1949-1966 Organizația Pionierilor s-a subordonat Uniunii Tineretului Comunist. La Plenara C.C. al P.C.R. din aprilie 1966 s-a luat hotărârea îmbunătățirii activității Organizației Pionierilor și s-a decis ca aceasta să aibă organe de conducere proprii (consilii pionierești la diferite nivele, începând cu Consiliul Național al organizației), astfel că, în luna noiembrie a aceluiași an, a avut loc prima Conferință Națională, la care au fost adoptate principalele documente statutare: *Statutul unităților și detașamentelor de pionieri din Republica Socialistă România* și *Regulamentul Consiliilor Organizației Pionierilor din Republica Socialistă România*.

De remarcat că în 1984, la aniversarea a 35 de ani de la înființarea organizației, aceasta număra nu mai puțin de 2.695.000 de membri. Rezultatele bune la învățătură erau răsplătite cu propunerea de a intra în rândurile pionierilor. La festivitatea respectivă fiecare elev rostea următorul angajament: „Eu, ... (numele și prenumele), intrând în rândurile Organizației Pionierilor, mă angajez să-mi iubesc patria, să învăț bine, să fiu harnic și disciplinat, să cinstesc cravata roșie cu tricolor”. Era o rușine să nu fii pionier, dar, în cele din urmă, toți elevii dobândeau calitatea aceasta, mai devreme sau mai târziu, în funcție de rezultatele lor la învățătură. Pe lângă angajament, pionierii rosteau și un legământ: „Voi învăța și voi munci pentru a deveni fiu de nădejde al patriei mele – Republica Socialistă România; voi fi credincios poporului și Partidului Comunist Român; voi respecta neabătut îndatoririle pionierești”. Deviza pionierului era: „Pentru gloria poporului și înflorirea României Socialiste, pentru cauza partidului – înainte!”, la care răspunsul era: „Tot înainte!”

Deviza pionierului se rostea în adunările pionierești, urmată întotdeauna de executarea salutului pionieresc. Ca în orice organizație, pionierii aveau drepturi și obligații. Pionierul avea dreptul să participe la întreaga activitate a grupei, detașamentului și unității din care făcea parte, să aleagă și să fie ales în organele de conducere ale Organizației Pionierilor, să participe la forurile pionierești și la conferințele organizației, dar și să facă propuneri pentru îmbunătățirea muncii pionierești; să-și exprime, eventual, părerea cu privire la întreaga activitate, să participe la diferite activități ale cercurilor și cluburilor școlare, la concursuri și expoziții. Se acordau și recompense pentru activitățile pionierești: prin simpla evidențiere în fața detașamentului sau a școlii, fotografierea lângă drapelul unității, înscrierea numelui în cartea de onoare a unității pionierești și, în cele din urmă, acordarea unor distincții specifice.²

Se acordau și diferite diplome pentru colective de elevi: „Unitate fruntașă”, „Detașament fruntaș” sau „Grupă fruntașă”, titluri însoțite de eșarfe, și, în mod cu totul excepțional, unitățile de pionieri puteau fi distinse cu „Diploma de onoare a Consiliului Național al Organizației Pionierilor”.

Obligațiile pe care trebuiau să le respecte pionierii erau diferențiate în funcție de vârstă: pentru clasele II-IV: să-și iubească și să-și slujească patria; să învețe și să fie un bun prieten al cărții; să participe la activitățile grupei; să-și respecte cuvântul dat; să fie cuminte, îngrijit și ordonat; să iubească natura și să participe la îngrijirea casei, a clasei și a școlii; să fie un bun prieten și să-i învețe și pe alții să facă numai lucruri bune; să fie respectuos față de vârstnici și față de cei din jur; să-și iubească părinții și învățătorii și să aibă încredere în forțele sale și ale tovarășilor săi.³

² Statutul Organizației Pionierilor din Republica Socialistă România, anul 1980.

³ *Ibidem*.

Privind îndatoririle pionierului din clasele V-VIII, politicul își lasă puternic amprenta, el având obligația de a iubi cu ardoare patria socialistă, punând mai presus de orice interesele țării; să fie gata oricând să-și aducă întreaga contribuție la apărarea ei; să cinstească trecutul său glorios, tradițiile de luptă ale poporului nostru, ale clasei muncitoare; să-și exprime prin fapte dragostea nemărginită și atașamentul profund față de Partidul Comunist Român; să învețe cu sârguință și să fie un prieten statornic al cărții; să iubească și să respecte munca, să participe activ la acțiunile de muncă patriotică; să apere și să păstreze cu grijă avutul obștesc; să-i cinstească pe cei care făuresc bunurile materiale și spirituale ale țării; să dovedească, în întreaga activitate de învățatură, muncă și pregătire practică productivă, interes și pasiune, precum și năzuința de a obține o calitate cât mai înaltă a muncii lor; să-și cultive aptitudinile și talentele, manifestând întotdeauna inițiativă, spirit creator și novator, cutezanță; să dovedească prin fapte atașamentul față de organizație, manifestând inițiativă și răspundere în îndeplinirea sarcinilor și îndatoririlor pionierești; să participe activ la viața grupei, detașamentului și unității; să răspundă fără șovăire la chemările organizației; să fie disciplinat și ordonat atât în școală, cât și în afara ei; să se îngrijească permanent de menținerea sănătății și călirea sa fizică; să fie cinstit, modest și drept; să spună adevărul și să lupte pentru triumful acestuia; să fie curajos și demn; să aibă încredere în forțele sale și ale tovarășilor săi; să fie un bun coleg și prieten; să lupte hotărât împotriva lipsurilor, pentru sporirea neîntreruptă a onoarei și prestigiului colectivului din care face parte; să-și iubească învățătorii și profesorii, să-i respecte pe cei mai în vârstă și să aibă grijă de cei mici.⁴

Un paragraf din Statutul Organizației Pionierilor din Republica Socialistă România, anul 1980, prevedea și sancțiuni împotriva pionierului care nu-și îndeplinea sarcinile ce-i reveneau sau avea diferite abateri de la ele: mustrarea acestuia în fața grupei; discutarea lui în fața comandamentului, detașamentului sau chiar în adunarea de detașament; discutarea în comandamentul unității, mustrarea în fața unității de pionieri.

Pionierii purtau uniformă, cravată roșie cu tricolor, insignă și însemnele pionierești.

În sezonul cald băieții purtau: pantaloni bleumarin, bluză albă, bască albă (pentru cei din clasele V-VIII, bască bleumarin) și ciorapi albi trei sferturi, în timp ce fetele erau îmbrăcate în fustă bleumarin (plisată), bluză albă, bască albă (pentru cele din clasele V-VIII, bască bleumarin) și ciorapi albi trei sferturi. Pe timp răcoros, uniforma pionierilor era pentru băieți: uniformă școlară; pentru fete: o jachetă adaptată uniforme școlare.

⁴ *Ibidem.*

Elemente ale ceremonialului pionieresc

Pentru adunarea de unitate
Așezarea pionierilor în careu

Pionierii erau așezați în careu în ordinea descrescătoare a claselor, în sensul acelor de ceasornic; pionierii fiecărui detașament erau încolonați pe grupe, în șiruri paralele, în frunte cu comandantul de grupe. În dreapta detașamentului stăteau pionierii care țineau drapelul, lângă ei fiind comandantul-instructor și instructorul utecist. Pionierul comandant de detașament stătea în fața detașamentului, la o distanță de 3 metri. Pe latura deschisă a careului, în centru, se afla pionierul comandant și comandantul-instructor, în timp ce trompetiștii și toboșarii stăteau în flancul drept. În afara careului, având cu ei toate drapelul, stăteau gărzile port-drapel și cei patru pionieri care aveau misiunea de a ridica drapelul pe catarg.⁵

Comenzile de bază ale ceremonialului adunării de unitate

„Pionieri, pentru întâmpinarea drapelului, drepti!”

„Pionieri, pentru onor la drapel, fiți gata!”

„Raportul detașamentelor!” Urma ordinul comandantilor de detașament: „Detașament, pentru raport, drepti!” și apoi raportul: „Tovarășe comandant de unitate, detașamentul clasei ... cu un efectiv de ... pionieri, din care prezenți ..., este gata pentru începerea activității. Raportează comandantul detașamentului, pionierul ...”

Ceremonialul continua cu comanda pionierului comandant de unitate:

„Unitate pentru raport, drepti!”

„Tovarășe comandant-instructor, unitatea de pionieri, cu un efectiv de ... pionieri, din care prezenți ..., este gata pentru începerea adunării (activității). Raportează comandantul unității, pionierul ...”

La finalul adunării, pionierul comandant de unitate rostea:

„Pionieri, pentru coborârea drapelului patriei și ducerea drapelului, drepti!”

„Adunarea noastră a luat sfârșit!”⁶

Versurile imnului (neoficial) al pionierilor reflectă felul în care propaganda comunistă se infiltra în cele mai intime momente ale vieții de copil: joaca, care se supune unor reguli, unei ținute pionierești obligatorii, țelului de a deveni component al clasei muncitoare și, eventual, de a elimina din cercul de prieteni nepionierii:

I.

Am cravata mea, sunt pionier,
Și mă mândresc cu ea, sunt pionier!
Flutură în vânt, zălog și legământ,
Întâiul meu cuvânt de pionier...

II:

Am cravata mea, sunt pionier,
Și mă mândresc cu ea, sunt pionier!
Măine – brigadier și șef de șantier,
Chiar dacă azi sunt numai pionier...

⁵ <http://8idupa20ani.blogspot.ro/2009/07/uniforma-de-pionier.html>.

⁶ <http://8idupa20ani.blogspot.ro/2009/07/uniforma-de-pionier.html>.

III:

Am cravata mea, sunt pionier,
Și mă mândresc cu ea, sunt pionier!
Cu tine nu mă joc și n-o s-o fac deloc,
Eu doar decât mă joc cu pionieri..

Nu toate organizațiile de copii înființate pe plan mondial au avut caracter politic sau comunist, unele urmăreau activități plăcute, de petrecere a timpului liber.

După vârsta de 14 ani, foștii pionieri deveneau membri ai Uniunii Tineretului Utecist, care-i pregătea politic pentru a deveni buni comuniști, cetățeni umili și ascultători, stâlpi de bază în construirea socialistă, mergând „Tot înainte!”.

Simona **MOCIOALCĂ**